

NAKC Kampeerweek Camping Koelert

Van 5 tot 12 juli 2025 (de 184e week van de club)

Wie van ons wist of weet eigenlijk dat Diepenheim een echte stad is? Ene heer van Diepenheim zou in de 16e eeuw Diepenheim een soort stadsrecht hebben verleend. Een document daarover zou in 1597, toen het oud-archief door brand is verwoest, verloren zijn gegaan. Het stadsrecht is in 1602 dan ook opnieuw op papier gezet in de vorm van het nieuwe stadsboek. En hoe komt het dan dat Diepenheim altijd zo klein is gebleven en nooit haar bebouwde en bewoonde vleugels op een “stadse” manier heeft uitgeslagen? Dat alles is voornamelijk terug te voeren op de aanwezigheid van de vele kastelen en havezaten in de naaste omgeving. Eigendom van grootgrondbezitters die grote delen van het omliggend land in bezit hadden, een deel daarvan verpachtten aan boeren en de rest inrichtten als parken en natuurgebieden met o.a. veel bos voor de kap en de jacht. Zij hielden bewust elke stedelijke ontwikkeling tegen waarvoor zij dan grond (en invloed) zouden hebben moeten afstaan. Met als resultaat anno 2025 een klein stadje met een goed bewaard gebleven historische kern, een centrum voor beeldende kunst en heel veel agrarisch land, stijtuinen en natuur eromheen. We hebben daar deze week volop van mogen genieten.

Camping Koelert

Een leuke kleine SVR-camping waar we net niet met z'n allen op één veld konden staan en er drie deelnemers waaronder ikzelf op een veld vlak ernaast een plekje kregen. Maar wel zo dichtbij dat dit toch niet aanvoelde als apart staan. Met de plaatsen Diepenheim en Goor op fietsafstand wat het makkelijk maakte om desnoods dagelijks wat boodschapjes te doen om niet van de honger om te komen. Helaas is dit het laatste jaar dat deze camping open is, de zaak gaat voor onbepaalde tijd op slot in afwachting van een opvolger waarbij wordt gehoopt dat dit ooit een van de kleinkinderen zou kunnen worden.

Een bijzonder aspect van deze camping was dat veel van de sanitaire installaties en watervoorziening in roestvrijstaal waren uitgevoerd. Bij navraag bleek dat de eigenaar zijn hele werkzame leven bij de zuivelindustrie als technicus in dienst is geweest. Door modernisering van en aanpassingen aan installaties werd regelmatig apparatuur zoals kranen en afsluiters vervangen voor nieuwe onderdelen. De eigenaar van de Koelert maakte daar dankbaar gebruik van door afgedankte leidingen en kranen geschikt te maken voor zijn camping om daarmee zeker toekomstige onderhoudskosten tot een minimum te beperken.

Wat waren zoal de “dagbestedingen” van ons clubje deze keer?

Los van de nodige fiets- en wandeltochten springen het bezoek aan Museum More in Gorssel en de 6 kastelenroute er wel uit evenals de Zandsculpturen bij kasteel Warmelo en het bezoek aan Huis Verwold in het Gelderse Laren. Met Marjon als ervaren coördinator en de inbreng van de anderen als het ging om plannen en ideeën werd het weer een afwisselende en inspirerende week en meer dan geslaagd ondanks de natte start.

Zoals gezegd, de start van de week was uitgesproken nat zodat er voldoende aanleiding was om ons in eerste instantie te richten op binnen- in plaats van buitengebeuren. Hoewel er toch nog volop werd gefietst zodra de regen ophield en er met behulp van de Knooppunten routes werden uitgezet.

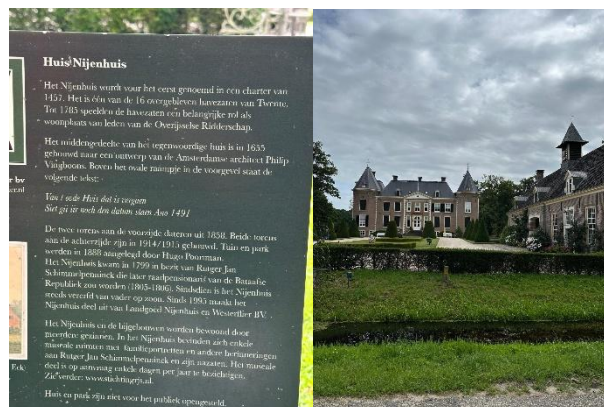
Voor de liefhebbers was er in Museum More heel veel te beleven, zowel wat betreft de Magisch Realistische schilders zoals Mankes, Willink, Toorop, Hynk e.v.a. als de expositie van Hedendaagse Realisme en Popart. Voor elk wat wils en altijd weer jammer dat zo'n museum wat jezelf betreft niet wat

dichterbij is gelegen, anders ging je daar gezien de regelmatige wisseling van exposities geheid wat meer naartoe.

Op dinsdag was het weer voldoende opgeknapt om de door de VVV veelgeprezen “6 kastelenroute” te doen en deze was als fietstocht sowieso een prettige verrassing. Het liet ons door een mooi en afwisselend landschap meanderen met telkens weer andere vergezichten en pauzes om de verschillende kastelen en landhuizen te bekijken. Dat je nergens naar binnen mocht en vaak zelfs het terrein niet mocht betreden vonden we beslist een minpunt maar ja, het is vrijwel allemaal nog steeds particulier bezit en dat maakt het openstellen van dit soort panden voor het publiek nu eenmaal niet makkelijk.

De term “kastelenroute” moet je overigens met een korreltje zout nemen want naar onze bescheiden mening waren alleen de kastelen Nijenhuis en Weldam deze titel enigszins waard, de overige waren veel meer soms uit de kluiten gewassen landhuizen.

En soms ook landhuizen met tuinen waar beslist sprake was van wat achterstallig onderhoud.

We passeerden ook korenwatermolen Den Halle, een van de weinige goed bewaard gebleven watermolens en echt een plaatje om te zien. Daar werd koren gemalen ten behoeve van de boeren om brood te bakken of als voer voor de beesten. De naastgelegen boerderij is nu een restaurant waar je heerlijk kunt eten tegen best nog wel aanvaardbare prijzen.

Een speciale vermelding verdient Huize Warmelo en wel om twee redenen. Zelf misten we in eerste instantie dit landgoed tijdens onze rondrit maar we wisten dat er een mooie collectie zandsculpturen stond. Dus stond het later die week op ons programma als een “must” wat we dan ook op vrijdag hebben gedaan. We hebben 27!!! prachtige zandsculpturen gezien, bekeken en ook vastgelegd met onze onvolprezen telefooncamera’s. Waarbij José ons nog wees op de mogelijkheid om panorama-foto’s te maken als het te fotograferen beeld een beetje erg groot was. Een smartphone heeft natuurlijk geen groothoeklens en dit was een prima oplossing. In het bijzonder voor het Monster van Lo Ness

Een ander mooi voorbeeld was Poseidon en de Zeemeerminnen en zo waren er nog veel meer het bekijken meer dan waard, prachtig!!!

Huize Warmelo was jarenlang in het bezit van de Koninklijke familie en het verhaal wil dat de kinderen van Koningin Juliana 't Loo in Apeldoorn (de woning van (oma) Koningin Wilhelmina) altijd omschreven als het "koude" Loo en het Landhuis Warmelo echt beleefden als het "warme" Loo waar de moeder van Bernard haar jaren sleet. Wilhelmina was klaarblijkelijk bepaald geen warme persoonlijkheid en de kleinkinderen vonden die warmte wel op letterlijk Warmelo.

Een special vermelding verdient ons bezoek aan Huis Verwolde in het Gelderse Laren waar we een rondleiding kregen van een enthousiaste gids die ons regelmatig wees op allerlei interessante details waaronder die van de zg. "Soester spiegel".

Ondanks uitvoerig onderzoek heeft nog niemand kunnen achterhalen waar de uitdrukking "Soester spiegel" nou precies vandaan komt. Wel grappig dan dat het gezelschap dit een voor mij interessante opdracht vond om dat eens grondig uit te gaan zoeken. Ik heb deze opdracht in dank aanvaard en kreeg van de gids zijn visitekaartje opdat ik een eventueel resultaat aan hem door kon geven. Uiteraard heb ik de nodige voorbehouden opgeworpen want ik mag dan wel graag een beetje in de geschiedenis duiken, hoe groot is de kans dat ik slaag in een missie waar al de nodige deskundigen zich op hebben gestort. Maar een goede jager zegt niet voor niks: niet geschoten is altijd mis dus ga ik wat tijd aan besteden.

Het was weer een van de geslaagde kampeerweken van onze club met als zekerheid dat velen van ons elkaar weer zullen treffen bij de kampeerweken welke nog in het verschiet liggen.

Wormerveer, 20 juli 2025

PB